voorraad in ons land, vroeger vaak een punt van zorg — in 1883 bedroeg die goudvoorraad slechts F. 5.000.000. — is thans dermate gestegen, dat een verdere vermeerdering niet zoo wenschelijk meer is te achten.

Een onbeperkte invoer van goud is niet mogelijk. De Bank koopt wel goud tegen den prijs van F. 1648 voor ongemunt en van F. 1650. — voor gemunt goud per Kilogram fijn, maar verlangt uitdrukkelijk te weten met welk doel het goud wordt ingevoerd en alleen wanneer met dien invoer zuiver Nederlandsche belangen gediend zijn, wordt het goud door haar aangekocht. En tot aankoop in zulke gevallen is zij in het algemeen Nederlandsch belang wel verplicht. Deed ze dit niet, dan zouden de oorlogvoerende staten, wier goederenproductie belangrijk is verminderd, door gebrek aan werkkracht, hun aankoopen moeten inkrimpen. De belangen van den Nederlandschen uitvoerhandel zouden hierdoor sterk benadeeld worden.

		Goud.	Zilver.	Biljetten.	Opeischbare schulden.	Metaaldekking.	
						Bilj.	Schulden en bilj.
		In duizenden guldens.					
Nederlandsche Bank . .	1914	161000	10000	313000	4000	54.6 %	53.9 %
	1917	664000	7000	788000	101000	85.2 %	75.5 %
Spaansche Bank	1914	260000	350000	921000	236000	66.2 %	52.7 %
	1917	932000	367000	1316000	469000	98.7 %	72.8 %
Noorweegsche Bank . .	1914	35000		80000	7000	43.7 %	40.2 %
	1917	86000		200000	100000	43 %	28.7 %
Nat. Bank v. Denemarken	1914	50000	4000	107000	3000	50.5 %	49.1 %
	1917	130000	2000	191000	77000	69.1 %	49.2 %
Zweedsche Rijksbank . .	1914	70000		141000	46000	49.6 %	37.4 %
	1917	136000		316000	78000	43.0 %	34.5 %
Zwitsersche Nat. Bank .	1914	85000	8000	130000	22000	71.5 %	61.2 %
	1917	172000	27000	267000	65000	74.5 %	59.9 %
Duitsche Rijksbank. . .	1914	1001000		1197000	537000	83.6 %	57.7 %
	1917	1502000		5660000	3309000	26.5 %	16.7 %
Engelsche Bank	1914	480000		352000	870000	136.4 %	39.3 %
	1917	651000		488000	2034000	133.4 %	25.8 %
Fransche Bank	1914	1964000	317000	2901000	585000	78.6 %	65.4 %
	1917	2657000	125000	10429000	1355000	26.7 %	23.7 %
Italiaansche Bank . . .	1914	583000		755000	103000	77.2 %	67.9 %
	1917	449000		2316000	449000	19.4 %	16.2 %
Russische Bank	1914	1920000	88000	1956000	1274000	102.6 %	62.2 %
	1917	647000	63000	7480000	1349000	9.5 %	8.0 %

Na den oorlog zal dat veranderen ; dan zullen de thans in oorlog zijnde staten ernaar streven hun verplichtingen tegenover het buitenland af te doen door zooveel mogelijk uit te voeren en zoo weinig mogelijk in te voeren. Ons land, waar de voorraden van goederen, welke uit het buitenland worden ingevoerd, thans vrijwel zijn verbruikt, zal dan op allerlei gebied grondstoffen uit het buitenland moeten invoeren en wel uit Engeland en Duitschland, waarop wij momenteel nog groote vorderingen hebben en uit Amerika, waarop zulks niet het geval is. Een belangrijke goudvoorraad, waarvan zoo noodig een groot gedeelte voor uitvoer kan worden beschikbaar gesteld, zal ons land dan van veel nut kunnen zijn. —

W.

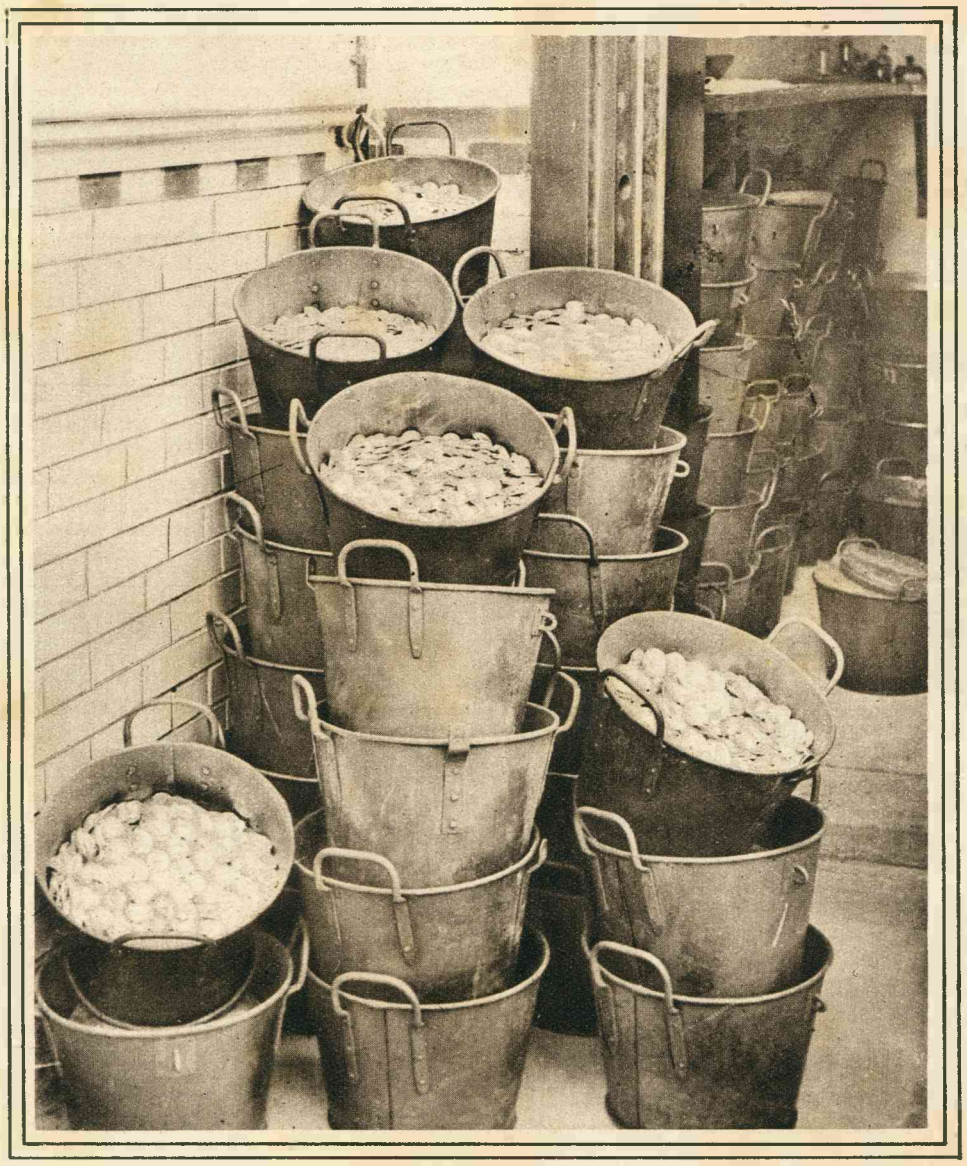

Het goud als wettig betaalmiddel.

Het in zakken verpakte goud wordt op lorries in de Nederlandsche Bank vervoerd.

In een winter toen er ijs was

door

Cissy van Marxveld.

„Dus je weet, hoe ik erover denk." — „Ja." Hij talmde nog wat, haalde een brief, dien hij aan de koffie, om zich een houding te geven, drie keer gelezen had, weer uit het couvert, keek hem door, speelde ermee. — De winterzon glansde naar binnen, vervroolijkte de koffietafel, speelde in de kaasstolp, lichtte over de bekende dingen van alledag. Ze huiverde even, wreef haar handen tegen elkaar.

„Heb je 't koud?" vroeg hij om toch iets te vragen.

„O nee."

„Wat ben je kortaf."

„Vin-je?" Ze keek uit het raam ; een tram reed gonzend voorbij. O, dat heerlijke, bekende geluid, dat je alleen hoorde, wanneer de straten zoo hard bevroren waren. En wat wapperden de vlaggetjes vroolijk mee op den wind. De ijsbaan was dus al open. Iedereen reed natuurlijk — iedereen — en zij .... De drift kropte weer naar haar keel, ze moest uitvaren.

„Hoe je zoo monsterlijk-egoïst kunt zijn, begrijp ik niet," zei ze opeens. „Omdat jij niet kunt rijden, verbied je mij te profiteeren. Alsof ik een kind ben, dat mij verbieden laat!"

Daar was het, waar hij al dien tijd onder het koffiedrinken op gewacht had. Toen hij thuiskwam, had ze hem begroet: „Zeg, de ijsbaan is al open." En er was een jolige, blijde klank in haar stem geweest. Hij had kalm, bedachtzaam geantwoord: „Ja, 'k heb het gezien."

„Wim," had ze toen gezegd. „Zeg, vin-je 't goed, dat ik vanmiddag een uurtje ga rijden? Een uurtje maar, ja? 't Hoeft niet op de ijsbaan. Er zijn prachtbanen buiten de stad, vertelde Lien vanmorgen. Daar zou ik best heen kunnen gaan," En, terwijl hij, weer bestudeerd bedachtzaam, zijn boterham smeerde, ham van het schaaltje prikte, zijn boterham stuksneed, had hij geantwoord: „Nee Miek, dat moet je uit je hoofd zetten, kind. Ik vind het niet goed, dat je er alleen op uittrekt."

„Met Lien dan," had ze hem direct gevangen.

„Met die wildeman zeker. Geen sprake van. Ik zou geen rust hebben, als ik wist, dat jij met Lien ...."

„O, maar ik rij wat goed," was ze hem haastig in de rede gevallen. „Je hoeft voor mij niet bang te zijn. Heusch niet. Ik was nog maar een dreumes van een jaar of zes, toen krabbelde ik al achter een stoeltje." Druk vertelde ze, ze wilde trachten hem in een goed humeur te praten. „Eenig, zeg Wim ; ik zie me nog. Met zoo'n rood wollen manteltje aan, en een baret op. En later tusschen Vader en Moeder in. Wat was ik trotsch zeg, toen ik al een echte streek reed".

„Alles goed en wel," zei hij. „Maar je moet het toch uit je hoofd zetten. Ik wil het niet hebben." De veertiendeeeuwsche tirannentoon maakte haar woest.

„Ik wil het niet hebben," deed ze hem na. „Goed. Maar ik ga toch."

„Waarom vraag je me dan?" zei hij, mismoedig zijn schouders ophalend. — Ze voelde zich direct ontwapend.

„Och, ik ben er zoo dol op. Toe. Ik zal voorzichtig zijn," drong ze nog eens.

„Laten we er liever niet meer over spreken." — Hij stond op om weg te gaan.

„Er is geen één man zooals jij," zei ze, nu weer kwaad. „Ik heb nog nooit van een man gehoord, die niet kon schaatsrijden."

„Bonjour," zei hij, de deur dichttrekkend.

Onwillekeurig keek hij op straat even om, zooals hij altijd deed. Maar nu wuifde geen bekend handje hem na tusschen